

РЕШЕНИЕ

№ 292

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 25.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6485** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.11, ал.1, т.3 от Наредба № 3 от 11 май 2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории (Наредба №3/11.05.2011г.).

Образувано е по жалба на А. А. П., с постоянен адрес в [населено място], подадена от пълномощника му адвокат М. П., срещу Карта за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС №149 от 11.06.2020г., на Транспортната централна лекарска експертна комисия (ТЦЛЕК), в частта му, с която на жалбоподателя е отказано правото да извършва обществен превоз на пътници и/или товари, превоз за собствена сметка и таксиметров превоз.

Жалбоподателят А. А. П., лично и чрез пълномощника си адв.М. П. обжалва административния акт в оспорената част като незаконосъобразен. Твърди, че ТЦЛЕК не е отчела, че въпреки скъсяването на левия долен крайник движенията му не са ограничени и не е налице функционален дефицит. Сочи, че до постановяването на този административен акт е работил като таксиметров шофьор без да изпитва каквито и да е затруднения и без да е застрашил безопасността на движението, живота и здравето на пътниците. Твърди, че комисията е взела решението си само по документи без да извърши преглед. Моли съда да отмени административния акт в обжалваната

част и да му присъди разносните по делото. Адвокат П. моли да му бъде определено адвокатско възнаграждение по чл.38 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – Централната транспортна лекарска експертна комисия, чрез пълномощника си адв.Ринка Пашова оспорва жалбата. Счита, че Наредба №3/11.05.2011г. и приложенията към нея императивно и изчерпателно посочват заболяванията, при наличието на които се забранява извършването на обществен превоз, превоз за собствена сметка и таксиметров превоз на пътници и товари. Твърди, че заключението на комисията е съобразено с установените увреждания, стадия на тяхното развитие и функционалния дефицит и съответства на материалноправните разпоредби и на целта на закона. Моли съда да отхвърли жалбата. Претендира разноски.

СЪДЪТ при преценка на допустимостта на жалбата с оглед събраните по делото доказателства приема следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Относимите към правния спор факти се установяват от приложената към делото административна преписка, приетите писмени доказателства и заключението на съдебно-медицинската експертиза.

С Експертно решение (ЕР) на ТЕЛК по общи заболявания при II МБАЛ – С. №0198 от заседание 013 от 24.01.2018г. на жалбоподателя е определена трайно намалена работоспособност (ТНР) 96% без чужда помощ за срок от три години. Водещата диагноза е последици от счупване на долен крайник. В мотивната част на ЕР са описани увреждане на главата на лявата тазобедрена става и на лявата бедрена кост, както и скъсяване на долния ляв крайник с 10 см.

Транспортната областна лекарска експертна комисия (ТОЛЕК) е извършила оценка на физическата годност на водача за придобиване на правоуправление на МПС, като му е издала Карта №463/19.05.2020г. ТОЛЕК е установила, че жалбоподателят отговаря на изискванията за физическа годност към водачите на МПС от категория В1 и В2, но без право да извършва обществен превоз на пътници и/или товари, превоз за собствена сметка и таксиметров превоз. Дадено е предписание да използва приспособление и очила. ТОЛЕК се е позовала на т.48, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 4, ал. 2 от Наредба №3/11.05.2011г.

Жалбоподателят е обжалвал заключението на ТОЛЕК пред ТЦЛЕК по отношение на забраната да извършва обществен превоз на пътници и/или товари, превоз за собствена сметка и таксиметров превоз, както и по отношение на даденото предписание да се използва помощно средство, компенсиращо скъсяването на левия долен крайник.

С административната преписка е представен Протокол за освидетелстване и годност, без номер и дата, съставен от ТЦЛЕК, в която са вписани заключенията на различните специалисти. Травматологът дава заключение за наличие на скъсяване на долния ляв крайник по смисъла на т.48/а/ от Наредба №3/11.05.2011г. Заключениеето на всички останали специалисти, включително и на отоларинголога е, че жалбоподателят е здрав.

ТЦЛЕК е отразила заключението си в Карта за оценка на физическата годност

на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС №149 от 11.06.2020г., като изцяло е потвърдила становището на ТОЛЕК. Освен на т.48/а/, ТЦЕЛК се е позовала и на т.9 от Приложение № 1 към чл. 4, ал. 2 от Наредба №3/11.05.2011г.

По делото е прието заключение на съдебно-медицинска експертиза от вещо лице ортопед-травматолог. Заключениеето не е оспорено от страните и се цени от съда като компетентно, обективно и добросъвестно. Заключениеето е дадено след извършен преглед на жалбоподателя и въз основа на проследена медицинска документация. След претърпяно пътнотранспортно произшествие и два неуспешни опита за ендопротезиране на лявата тазобедрена става, ставата е отстранена, а бедрената кост се е придвижила нагоре, заемайки мястото на бедрената глава, създавайки псевдоартроза (лъжлива става). Налице е скъсяване на левия долен крайник с 10 см, което е за сметка на липсващата част от бедрената кост – глава, шийка и голям трохантер. Възможната екстензия в лявата тазобедрена област е до 60 градуса, което е повече от половината от нормалното движение на здрава става. Силата на бедрената мускулатура е възстановена чрез успешна и дълготрайна рехабилитация. Активните движения в левите колянна и глезенна става са без функционален дефицит. Походката е без помощни средства с накуцване наляво. Възможен е нестабилен моноподаден стоеж (стоеж на един крак) на левия долен крайник, както и изправяне на пръсти. Заключениеето на вещото лице е, че жалбоподателят е годен да управлява автомобил без специално съоръжение, тъй като глезенната и колянната става не са засегнати, а тазобедрената става не участва в движенията, с които се натискат педалите на автомобила. Липсва функционален дефицит на движенията на крайника, а скъсяването се компенсира с изместване на седалката с 2 см. напред.

Жалбоподателят представя Удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил, издадено от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ на 28.02.2018г., валидно до 28.02.2023г.

Правни изводи:

Заключениеето на ТЦЕЛК, обективизирано в Карта за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС №149 от 11.06.2020г, е издадено от компетентния орган по чл.10, ал.3 от Наредба №3/11.05.2011г, в предвидената от закона форма. В оспорената част, то е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на закона.

Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1 от Наредба №3/11.05.2011г. за определяне на изискванията за физическата годност водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС се разделят на следните групи: 1) група 1 - водачите на МПС от категориите "АМ", "А1", "А2", "А", "В1", "В", "ВЕ" и "Т."; и 2) група 2 - водачите на МПС от категориите "С1", "С", "С1Е", "СЕ", "D1", "D", "D1E", "DE", "Т." и "Ттб". Видно от Приложение №1 към наредбата изискванията за годност към водачите от втората група са по-строги, като наличието на някои увреждания не обосновава негодност в първата група, но изрично забранява придобиването на правоспособност за втората група. Съгласно чл.4, ал.3 от Наредба №3/11.05.2011г. водачите на МПС от категория В1, В и ВЕ, които извършват обществен превоз на пътници и/или товари и превози за собствена сметка и

таксиметрови превози на пътници., трябва да отговарят на по-строгите изисквания, приложими за водачите от втората група. Нормата е императивна и е насочена към осигуряване безопасността на движението и опазване живота и здравето на гражданите.

Безспорно е, че жалбоподателят страда от увреждане, което попада в хипотезите на т.24 и т. 27 от Приложение №2 към чл.5 от Наредба №3/11.05.2011г., поради което съгласно чл.5 заключението за физическа годност не може да бъде издадено от личния лекар, а трябва да се издаде от ТОЛЕК. Съгласно забележките към Приложение №2 заболяването се счита за доказано след амбулаторно или стационарно изследване, а решението се взема индивидуално, като се преценят стадият на заболяването и/или степента на увреждане, интензивността му и темповете на развитие, изгледите за подобряване на състоянието, отражението върху функции, наличието на други заболявания и/или увреждания, както и възможността да се третира с медикаменти или да се подложи на друг вид лечение и отражението на това върху годността му.

В случая нито ТОЛЕК, нито ТЦЛЕК са извържили преценка за отражението на увреждането на жалбоподателя върху неговите движения и върху функциите на долния крайник. А това изискване, освен в забележката към Приложение №2, е въведено изрично и в разпоредбата на т.48, буква „а“ от Приложение №1, на която се позовават двете комисии. Увреждането на жалбоподателя попада в посоченото в цитираната разпоредба увреждане: лошо заздравяла фрактура на коли феморис (бедрената шийка) със значителна деформация на бедрото. Законодателят е обусловил значението на това увреждане за годността на водачите от кумулативното наличие на две предпоставки: увреждането трябва да е довело до скъсяване на крайника с повече от 4 см. и да ограничава движенията. Едва при наличието и на двете предпоставки може да се приложи забраната по отношение на водачите от втората група и на тези водачи от първа група, които осъществяват обществен превоз или таксиметров превоз, и да се даде заключение за тяхната негодност. В случая не е налице втората предпоставка – увреждането е довело до скъсяване, но това скъсяване не ограничава движенията и не води до функционален дефицит на долния крайник, който по някакъв начин да влияе на управлението на лекия автомобил. Очевидно ТЦЛЕК е взела решението си само въз основа на представеното ЕР на ТЕЛК, без да извърши преглед на жалбоподателя - по делото няма данни за извършен преглед, няма данни жалбоподателят да е уведомен за датата и часа на прегледа, отделно от това протоколът за освидетелстване не се подписва от освидетелствуваното лице. Явяването на лицето пред ТЦЛЕК не означава, че е извършен преглед. А ако все пак се приеме, че е извършен преглед на жалбоподателя, то той очевидно е непълен и неточен, щом не е установена възстановената мускулатура на крайника и липсата на функционален дефицит – както бе установено това в съдебното производство след преглед от ортопед-травматолог. Това е съществено нарушение на разпоредбата на чл.3, т.1 от Наредба №3/11.05.2011г., която изисква физическата годност на водачите на МПС да се установява след преглед, което е довело и до неправилно приложение за закона.

Посочването на т.9 от Приложение №1 в заключението на ТЦЛЕК е необосновано и не кореспондира с нито едно доказателство по делото. Т.9 се отнася към ушните заболявания - възприемане сумарно с двете уши (без слухов апарат), средна аудиометрична загуба на честотите от 500 до 4000 херца, като урежда четири

различни хипотези. ТЦЛЕК не е посочила коя от четирите хипотези има предвид, поради което не може да се прецени какво заключение дава, нито въз основа на каква медицинска документация е направено то, още повече като се вземе предвид, че заключението на ТОЛЕК е, че жалбоподателят не страда от ушни, гърлени и носни заболявания.

Заключението на ТЦЛЕК, отразено в Карта за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС №149 от 11.06.2020г., е незаконосъобразно в оспорената част и следва да бъде отменено, а преписката да се изпрати обратно на ТЦЛЕК за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

В изпълнение на праомощията си по чл.174 от АПК и на основание чл.11, ал.2 от Наредба №3/11.05.2011г. съдът определя 10-дневен срок на ТЦЛЕК за издаване на Карта за оценка на физическата годност на жалбоподателя.

Разноски:

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 от АПК разноските са в тежест на ответника.

ТЦЛЕК следва да възстанови на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 210 лева за експертиза и държавна такса.

На основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата и чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения ТЦЛЕК следва да заплати на адвокат М. П. адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

По тези мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.174 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Карта за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС №149 от 11.06.2020г., издадена от Транспортната централна лекарска експертна комисия, в частта ѝ, с която е отказано правото на А. А. П. да извършва обществен превоз на пътници и/или товари, превоз за собствена сметка и таксиметров превоз.

ИЗПРАЩА преписката на Транспортната централна лекарска експертна комисия за издаване на Карта за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС съобразно дадените указания в 10-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА Транспортната централна лекарска експертна комисия да заплати на А. А. П. разноски в размер на 210 (двеста и десет) лева.

ОСЪЖДА Транспортната централна лекарска експертна комисия да заплати на адвокат М. В. П. адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14- дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град.

СЪДИЯ: